

Banda Municipal de Barcelona

Fer les Amèriques

Tardes al Palau
Dimecres, 05.06.19
Sala de Concerts

Banda Municipal de Barcelona
José Rafael Pascual-Vilaplana, director

I

40'

II

30'

George Gershwin (1898-1937)

Un americà a París

(instrumentació de Franco
Cesarini)

Cuban overture

(instrumentació de
M. Rogers)

Aaron Copland (1900-1990)

El Salón México

(instrumentació de M. Hinsley)

Leonard Bernstein (1874-1934)

Suite Candide (instrumentació
de Clare Grundman)

I. The best of all possible
worlds

II. Westphalia chorale and
battle scene

III. Auto-da-fé

IV. Glitter and be gay

V. Make our garden grow

Slava. A political overture

(instrumentació de Clare
Grundman)

“No hi pensem. El caminant serà
per sempre el solitari. No cal esperar-ne
la bossa plena de lleties d’or,
la suor bona
ni el somris contra la set
del camí. Cap veritat
és de debò si ve de lluny. [...]”

Màrius Sampere
“Apocalipsi”
Ens trobarem a fora, 2006

El so americà

Amèrica ha estat i és un gresol de cultures que es reflecteix quan a començament del segle XX sorgeix la música americana de concert, una síntesi de jazz, *ragtime*, música del folklore angloamericà i hispà, cançó popular i teatre musical americà. George Gershwin, Aaron Copland i Leonard Bernstein són els destil·ladors de moltes tradicions assimilades com a pròpies sense complexos per crear el so genuïnament americà.

Ja ho va dir Bernstein en un dels seus celebrats programes de divulgació musical a la cadena de televisió CBS: “Penseu quantes races i persones de totes les parts del món formen el nostre país. Els nostres compositors s’alimenten de la música popular més rica i variada del món, en la qual trobem tots els accents que guardem a la nostra llengua: un toc mexicà en alguns accents de Texas, la pinzellada sueca al de Minnnesota, unes ressonàncies esclaves al de Brooklyn, una mica d’irlandès al de Boston. Tot, però, és americà. I quan tots escolteu aquests accents a la música, sentiu clarament el que significa ser americà: un descendent de tots els pobles del món”.

Gershwin, que va portar elements del *ragtime* i el jazz a la seva música, va recórrer als ritmes caribenys i la percussió cubana a la seva *Cuban overture*, escrita el 1932 després d’unes vacances a l’Havana. A *Un americà a París*, la primera i única obra programàtica del seu catàleg, reflecteix les impressions d’una jornada parisenca d’un americà a París.

Copland, format musicalment en la tradició europea, estava determinat a crear amb les seves partitures una obra eminentment americana. A *El Salón México*, del 1936, hi trobem fragments de música mexicana que el compositor va escoltar als viatges que va fer a Mèxic, entre els quals figuren els temes populars *El palo verde*, *La Jesusita*, *El mosco* i *El malacate*.

Com Gershwin i Copland, Bernstein absorbeix en la seva música els elements de la cultura americana. La seva opereta *Candide*, del 1956, quinta essència de l’estil americà amb el seu ambient alegre i ple d’efectes, està basada en la novel·la *Candide l’optimista* de Voltaire. *Slava! Una obertura política* és una obertura de concert irreverent i de tocs jazzístics que en la seva versió original per a orquestra inclou una guitarra elèctrica. L’obra està dedicada al violoncel·lista Mstislav Rostropóvitx, conegut amb el sobrenom d’Slava, i Bernstein la hi va escriure per al seu primer concert com a director musical de la National Symphony Orchestra de Washington.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

També et pot interessar

Tardes al Palau
Dimarts 18 de juny de 2019 – 19h
Sala de Concerts

Preu: 25 euros

Terra Endins

Alba Domènech Terradas, contrabaix
Narcís Palomerias Rovira, veu: baix
Joan Vila Safont, veu: baríton
Joan Vila Vila, veu: tenor
Miquel Llorens Cufí, guitarra i veu: tenor

Havaneres

Amb la col·laboració de:

www.palaumusica.cat

B 1005-2019